IN DEN WINTER

(♩ = ca. 72)

G
Het is win - ter. Dor zijn woud en zo - de;

D7 G
een - zaam - heid heerst waar men de o - gen slaat.

B Em C G
De na - tuur ligt, als een scho - ne do - de,

D D7 G
rus - tig neer in 't wit - te lijk - ge - waad.

D7 G
Ook haar kroost, de bloe - men, zijn ge - bor - gen

Em Em7 C B
on - der 't kleed, dat moe - ders borst be - dekt,

Am D7 G B7 Em Em7
dro - mend van den scho - nen len - te - mor - gen,

C G Am7 D D7 G
die haar straks uit ha - ren slui - mer wekt.

2. Al uw pracht en luister is verdwenen,
beemden, groene velden, statig woud!
En tot hogen ernst en zwijgend wenen
stemt de sombre lijkpreêk, die gij houdt.
Alles is verganklijk hier beneden,
al wat bloeit, verbleekt hier vroeg of laat:
zoek, o mens, in 't rijk der heerlijkheden
't ware schoon, dat nimmermeer vergaat.

3. Zoek uw vaderland niet hier beneden,
richt van de aarde uw blikken hemelwaart.
Verder, altoos verder voortgetreden!
Uw verblijf is kort van duur op aard.
Hier vindt gij geen goed van eeuwge waarde;
boven is de schat, die niet vergaat,
zoek hem daar; en vraag alleen van de aarde
eens een rustplaats voor uw stofgewaad.

4. Maar als 't Paasgezang wordt aangeheven
en de grote Paasfeest-morgen grauwt,
moet deze aarde uw hulsel wedergeven,
't stoflijk deel, dat haar werd toevertrouwd.
Zie! zo is, zo blijft er niets het hare:
vraag haar niet, wat zij niet geven kan!
Slechts daarboven vindt gij 't eeuwge en ware
de aarde in 't winterkleed getuigt daarvan!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens, naar Albertine Kehrer en Johannes A. D. Molster.
Muziek: Johannes Thomas Rüegg. Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/248/